

3 AUGUSTUS — HET RECHT OP HEILIGE DINGEN

“Wanneer dan nog de priester een ziel met zijn geld zal gekocht hebben, die zal daarvan eten; en de ingeborene van zijn huis, die zullen van zijn spijs eten.”—Leviticus 22:11

Vreemdelingen, bijwoners en ingehuurd knechten mochten niet van de heilige dingen eten. Zo is het nog steeds in geestelijke zaken. Maar twee groepen mochten wel aan de heilige tafel: zij die met het geld van de priester gekocht waren en zij die in het huis van de priester geboren waren.

Gekocht en geboren: dat waren de twee onbetwistbare bewijzen van het recht op de heilige dingen.

Gekocht. Onze grote Hogepriester heeft allen die op Hem vertrouwen met een prijs gekocht. Zij zijn Zijn volstrekke eigendom, helemaal van de Heere. Niet om wat zij op zichzelf zijn, maar om hun Eigenaar worden zij toegelaten tot dezelfde voorrechten die Hij Zelf geniet, en “die zullen van zijn spijs eten”.

Hij heeft spijs om te eten waarvan de wereldse mensen niets weten. “Omdat gij discipelen van Christus zijt”, zul je daarom met je Heere delen.

Geboren. Dit is een even zekere weg naar het voorrecht. Als wij in het huis van de Priester geboren zijn, nemen wij onze plaats in bij de rest van het gezin. Wedergeboorte maakt ons medeërfgenenamen en leden van hetzelfde lichaam, en daarom heeft Christus ons de vrede, de vreugde en de heerlijkheid gegeven die de Vader Hem heeft gegeven. Verlossing en wedergeboorte geven ons een dubbele aanspraak op de goddelijke toestemming die in deze belofte ligt.

